

man ikke har ført noget Bevis for sin Tale.

Formanden: Det ærede Medlem for Mariibo Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Larsen: Maa jeg endnu en Gang gentage, at Sagen har været drøftet under en Konference i Finansudvalget med den daværende Justitsminister. Ogsaa det, skulde jeg mene, giver mig Føje til at omtale den, saaledes som jeg har gjort.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtages uden Afstemning.

Krabbe: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtages dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om den borgerlige Retspleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2149 ff.).

Krabbe: Ved det foreliggende Lovforslag om den borgerlige Retspleje skal jeg, naar jeg nu tillader mig at fremsætte et Par Ord, holde mig paa den samme Linie som ved det tidligere Lovforslag, nemlig afholde mig fra almindelige Betragtninger, fra Diskussion om Manglerne ved det bestaaende og Goderne ved det kommende, men holde mig til at paavise de Punkter, hvor jeg tror, at der til Fremme af Reformen skal tilraades nogle Forandringer. Jeg skal ogsaa deri gaa

frem som ved det første Lovforslag, at jeg vil holde mig til det Lovforslag, der foreligger. Der er under Behandlingen af det foregaaende blevet talt om alle 4 Lovforslag; jeg vil tillade mig kun at tale om det foreliggende. Naar jeg da allerførst nævner den Betegnelse, som Lovforslaget giver sit Indhold, vil jeg tillade mig at henstille, om det egentlig er den rette og tjenlige Betegnelse. De to sideløbende Lovforslag kalde sig „Forslag til Lov om den borgerlige Retspleje“ og „Forslag til Lov om Strafferetsplejen“. Men dette noget kunstige Ord „borgerlig“ tages her i en ganske anden Betydning end den, hvori Lovgivningen paa et væsentligt Punkt forud har taget det, nemlig ved det, som den kalder „Almindelig borgerlig Straffelov“. Det er jo klart, at ved „Almindelig borgerlig Straffelov“ tages Ordet „borgerlig“ i Modsætning til Speciallovgivningen, navnlig Militærstraffelovgivningen og den gejstlige Straffelovgivning. Her tales derimod om „borgerlig“ i en helt anden Betydning. „Borgerlig“ i det foreliggende Lovforslags Betydning er den Sag, som er undergivet privat Paataale; Modsætningen dertil er ikke det militære og det gejstlige, men det, som ordentligvis er Genstand for offentlig Paataale. Vilde det egentlig ikke være det tjenlige at benytte dette som Skelnemærket mellem de to Lovforslag, saaledes altsaa, at man kaldte dem Love om Retsplejen i private Sager og om Retsplejen i offentlige Sager eller, om man vil, om Retsplejen i Sager, der paatales privat, og i Sager, der paatales af det offentlige. Det forstaas af alle, og det er i Virkeligheden den rette Adskillelse.

Naar der under den tidligere Forhandling i Modsætning til „borgerlig“ i den Betydning, hvori Straffeloven tager det, men ikke, hvori det nærværende Forslag tager det, er talt om en Reform af den militære Strafferetspleje, vil jeg tillade mig at indskyde den Bemærkning til Supplerings af, hvad der alt er sagt, at der foreligger udarbejdet og er trykt et fuldstændigt Udkast til en saadan Reform, og jeg deler ganske ærede Medlemmers Ønske om, at vi snart maa komme til denne Reform, som der i Virkeligheden er mere øjeblikkelig Trang til end til nogen anden.